

נקודת אור בפרשה – מעלת החזקת התורה – פרשת וזאת הברכה

נאמר בפסוק: "וְזָבֹלוֹן אָמַר שְׂמַח זָבֹלוֹן בְּצִאתְךָ וַיִּשְׁשָׁכְרָ בְּאֵי הַלֵּיךְ". **ובמדרש** (בראשית רבה עב, ה) **מובא:** "מאתיים ראשי סנהדראות היה יששכר מעמיד, וכל אחיהם על פיהם, וכל אחיהם מסכימים הלכה על פיהם, והוא משיב להם הלכה כהלכה למשה מסיני. וכל השבח הזה מנין היה לו ליששכר? משל זבולון שהיה עוסק בפרגמטיא [-סחורה] שלו ומאכיל את יששכר שהיה בן תורה, וזהו שנאמר (בראשית מט, יג): "זָבֹלוֹן לְחוֹף יָמִים יִשְׁכֶּן", וכשבא משה לברך את השבטים, הקדים ברכת זבולון לברכת יששכר (דברים לג, יח), שנאמר: "שְׂמַח זָבֹלוֹן בְּצִאתְךָ וַיִּשְׁשָׁכְרָ בְּאֵי הַלֵּיךְ", שמח זבולון בצאתך ממה שיששכר באהליך".

מדברי המדרש למדנו מה גדול ערכו של מי שמחזיק ותומך בידי תלמידי חכמים היושבים ועוסקים בתורה, **שאף על פי** ששכרו של הלומד תורה גדול הוא עד מאד, ובודאי שכך צריך להיות מלכתחילה – לומד תורה ולא מחזיק תורה, אך מכל מקום, מי שלא זכה ללמוד תורה והוא מחזיק בידי מי שלומד תורה, **עליו לדעת** כי שכרו גדול עד מאד, משום שללא תמיכתו הנדיבה, לא היו יכולים החכמים לעסוק בתורה כראוי.

סיפור נורא מספרים על הגאון ר' אליעזר גורדון זצ"ל, שבהיותו בימי נעוריו היה סמוך על שולחן חמיו הצדיק רבי אברהם. מצבו של חמיו באותם ימים היה דחוק מאד. **והנה** באחד הימים הביאו לרבי אליעזר 'כתב רבנות' מכמה וכמה עיירות, אך חמיו - רבי אברהם, לא רצה שחתנו יקבל את הצעת הרבנות כי לא אבה להיפרד ממנו.

הרבנית אשת רבי אברהם גערה בו ואמרה: "עד מתי נחזיקו בביתנו, הלא מזונותינו קשים כקריעת ים סוף, ומדוע אתה מסרב שיקבל את הצעת הרבנות"? **אמר לה בעלה:** "הוי רעייתי, **מי יודע מי מחזיק את מי**; אנחנו אותו באכילה ושתייה, או הוא אותנו בלימוד תורתנו"?

וכך שנה רבי אברהם את הדברים הללו גם כאשר הביאו לחתנו 'כתב רבנות' מהעיר 'איישישוק' שהייתה עיר חשובה מאד. ורק כאר התפנתה המשרה בעיר 'סלבודקא' ונכבדיה נתנו עיניהם ברבי אליעזר להושיבו על כס הרבנות, **לא יכל עוד רבי אברהם לסרב**, והיה מוכרח לשמוע בקול אשתו ולתת לחתנו הגאון לצאת מביתו.

אבל אז קרה מקרה נורא... ביום שנועד ליציאת חתנו מביתו, בא רבי אברהם מבית המדרש בטלית ותפילין תחת זרועו, וכאשר דרכו רגליו על מפתן הבית, **נפל מלא קומתו ומת!!!**

אשתו הרבנית אשר גם היא היתה צדיקה גדולה הספידה אותו ואמרה: "הוי, אנכי הרגתיך! **הלא אמרת לי 'מי יודע מי מחזיק את מי'**, עתה גם אני רואה שהוא החזיק אותנו, ובזכות לימוד תורתנו – חיינו אנו"!

בענין זה כתב ה'חפץ חיים' זי"ע בספרו "שם עולם" חלק ב, **זה לשונו:** "ידעתי כי יש הרבה אנשים שכבר שקעו בעסקים מרובים וקשה להם למעט עסקיהם. **מצאנו להם תקנה מן התורה**, והוא – כי ידוע ששבט זבולון היו כולם בעלי עסקים, ובודאי נגרע אצלם על ידי זה לימוד התורה, **ואף על פי כן** אין הכתוב מגנם [- מלשון גנאי] עבור זה, **ואדרבה** מברך אותם... **מפני שהם מצאו לנפשם עצה הגונה**... שהתנו עם שבט יששכר שהוא יפרוש עצמו מענייני העולם, ויקדיש ימיו רק לשבת באהלי התורה, **זבולון אחיו יחזיק אותו בכל צרכיו**. ונתקיימה התורה בשניהם, שעל ידי שהיה יששכר פנוי מלבקש לחמו, הגדיל לעשות בתורה ויצאו ממנו סנהדרין וכל גדולי ישראל. **וכל זה בא להם** על ידי זבולון שהחזיק אותם... וכן גם עתה, **האיש אשר הוא בעל עסקים** ולא יוכל לקחת חלקו בתורה, **עליו להתאמץ בכל עוז** לקחת לו שותף 'יששכר' לקנות חלקו בתורה על ידו".

יהי רצון שנזכה להיות מהנותנים והמסייעים להחזקת התורה, **ובעבור כך נזכה** שלא תמוש התורה מפינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו עד עולם, **אמן!**